VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

VALMIERAS ĶĪMIĶIS

VALMIERAS STIKLA ŠKIEDRAS RŪPNĪCAS PARTIJAS KOMITEJAS, ADMINISTRĀCIJAS, ARODKOMITEJAS UN KOMJAUNATNES KOMITEJAS IZDEVUMS

Avīze iznāk kopš 1979. gada 25. oktobra | CETURTDIEN, 1986. gada 27. martā | Nr. 13 (331) Cena 1 kap.

Atsaucoties PSKP XXVII kongresā runātajam

Lielāku masveidību tehniskajai jaunradei

VĀRDS
ALDIM ZEIBOTAM,
racionalizatoram,
1. ceha vecākajam inženierim tehnologam

Zinātniski tehniskā progresa paātrināšanas problēmas nāksies risināt ne tikai zinātniekiem. PSKP XXVII kongresā tika uzsvērts, ka nepieciešams vēl plašāk izvērst un stimulēt masu iniciatīvu un jaunradi. Patiesām, bez inženieru, tehniķu, strādnieku plašas līdzdalības aktuālo ražošanas problēmu risināšanā nebūs viegli panākt zinātniski tehniskā progresa paātrinājumu. To pierāda arī mūsu uzņēmuma prakse un pieredze.

Vienpadsmitās piecgades gados, pateicoties racionalizācijas priekšlikumu ieviešanai, uzņēmumā sasniegts ekonomiskais efekts 2,1 miljons rubļu. Novatori palīdzēja ietaupīt izejvielas un materiālus, elektroenerģiju, kurināmo, samazināt daudzu ražošanas procesu darbietilpību, uzlabot izlaižamās produkcijas kvalitāti, pilnveidot darba apstākļus. Mūsu racionalizatoru kolektīvs vairākkārt izcīnījis godalgotās vietas Valmieras rajona novatoru sociālistiskajā sacensībā, ģūti panākumi arī nozares mērogā. Tomēr tas nenozīmē, ka mūsu darbā viss ir pozitīvs.

«Valmieras Ķīmiķi» jau rakstīts par to, ka pēdējos gados uzņēmuma racionalizatoru darba rezultāti pasliktinājušies. Ja, piemēram, 1981. gadā ražošanā tika ieviesti 337 priekšlikumi, tad 1985. gadā tikai 213. Ja ekonomiskais efekts no ieviestajiem jauninājumiem 1981. gadā sasniedza gandrīz 600 tūkstošus rubļu, tad turpmākajos gados samazinājies un pērn bija vairs tikai 242,6 tūkstoši rubļu.

Tehniskās jaunrades darbs ir radošs process, kas prasmīgi jāvada un jāvirza. Tas nozīmē, ka radošie meklējumi jāvirza tieši to uzdevumu risināšanai, kas mūsu ražošanai ir aktuāli šodien un tuvākajai nākotnei. Galvenais ir ne jau iesniegto un ieviesto priekšlikumu skaits, bet gan maksimālā ekonomiskā efekta sasniegšana no katra tehniskā jauninājuma. Vadīt tehniskās jaunrades procesu nozīmē arī iesaistīt tajā pēc iespējas vairāk cilvēku un pārdomāti vadīt viņu darbību.

Mūsu rūpnīcā šajā jomā vēl daudz neizmantotu rezervju. Strādājošo skaits uzņēmumā krietni pārsniedz trīs tūkstošus. Bet racionalizatoru skaits 1985. gadā bija tikai 186. Protams, izgudrotāju un racionalizatoru rindās nevar vienkārši pierakstīties. Par novatoru var tikai kļūt. Te strādniekiem, inženiertehniskajiem darbiniekiem, kalpotājiem daudz var palīdzēt rūpnīcas VIRB pirmorganizācija, tehniskās informācijas daļas darbinieki, kas ir atbildīgi par racionalizācijas darba organizāciju. Jāteic, ka viņi ne mazums darījuši, lai propagandētu tehnisko jaunradi rūpnīcā. Bet, kā liecina rezultāti, visas rezerves vēl nav izsmeltas. Racionalizatoru un izgudrotāju rindas aug lēni. Sevišķi satraucošs fakts, ka novatoru rindās ir ļoti maz jauno strādnieku un speciālistu. Bet rūpnīcā jauniešu līdz 30 gadu vecumam netrūkst. Komjauniešu vien ir ap 500. Bet cik no viņiem ir racionalizatori?... Jaunatne taču ir rūpnīcas nākotne. Un, ja to tagad neiesaista tehniskajā jaunradē, tad tuvākajos gados šī darba kāpinājums liekas problemātisks.

Katrs uzņēmums ir ieinteresēts, lai tajā būtu vairāk ražošanas novatoru. Runa ir ne tikai par to, kā aug ieviesto priekšlikumu skaits un ekonomiskais efekts. Galvenais ir tas, vai speciālists radoši domā par to, kā varētu pilnveidot ražošanu, līdz ar to pierāda, ka viņš ir ieinteresēts sava ceha, iecirkņa, visas rūpnīcas virzīšanā uz priekšu, viņš aktīvi cīnās par sociālās un ekonomiskās attīstības paātrinājumu.

Kolektīvais līgums:

...tomēr perspektīvas — gaišas un veicamas

Pagājušo piecgadi dekorativo audumu ražošanas ceha kolektīvs noslēdza veiksmīgi. Piecgades plānu izpildījām jau novembra beigās, un 1985. gada devām virsplāna produkciju 138 tūkst. rbļ. vērtībā. Arī par godu PSKP XXVII kongresam pieņemtas papildus saistības esam izpildījuši par 114 procentiem.

Gadu noslēdzot, parskatījām arī sava ceha veikumu. Ir noteikti uzvarētāji sociālistiskajā sacensībā starp maiņām, brigādēm, kā arī individuālie uzvarētāji. Paredzam, ka kustībā par komunistisku attieksmi pret darbu iesaistīsies aptuveni 93 procenti strādājošo. Komunistiska darba trieciennieka goda nosaukumu pašlaik patur 81 cilvēks, komunistiska darba brigādes nosaukumu — 8 brigādes, kā arī abas produkciju ražojošās maiņas. Skiet, rūpnīcas mērogā rādītāji nav slikti, un tāpēc šie sasniegumi uzliek mums jo lielākus pienākumus šajā aktivajā pārvērtību laikā.

Rūpnīcas sociālistiskajā sacensībā pamatražošanas cehu grupā pagājušā gada pirmajā ceturksnī par rādītāju «produkcijas pieaugums uz darba ražīguma celšanas rēķina» mēs ieguvām ļoti neizprotamu vērtējumu — 7. vietu. Tads pats vērtējums sekoja arī otrajā ceturksnī. No šādas neobjektīvas ricības mēs vairs nespējam attapties un praktiski rūpnīcas sociālistiskajā sacensībā piedalījamies bez īpašas intereses.

Lai šo valstiski nozīmīgo pasākumu — sociālistisko sacensību rūpnīcā nepadarītu formālu, turpmāk rezultāti jāapkopo objektīvi un jāvērtē bez emocijām un simpātijām pret kādu cehu.

No individuālajām un brigāžu kolektīvu jaunajām saistībām redzams, ka strādājošie kopumā orientējas un izprot jaunos darba virzienus. Tā, piemēram, ieskatoties šajās saistībās, redzams, ka ļoti bieži figurē vārdi: veikt ikvienu darbu labā kvalitātē, produkcijas kvalitātes paaugstināšana, teicamā kvalitāte utt.

Protams, rakstītais un apņemšanās ir viens, bet noteicošais fakturs ir realitāte. Mēs gadu uzsākām ar izejmateriālu trūkumiem. Tā rezultātā pasliktinājās darba kvalitāte, un šādā situācijā grūti izvirzīt pretenzijas darba darītājiem.

Cehā produkciju ražojam uz četrām importa līnijām. Divas apdrukāšanas līnijas, kas diennakti noslogotas katra divās maiņās, un divas krāsošanas un ķīmiskās apstrādes līnijas, kas noslogotas pilnu diennakti ar izņēmumu svētdienās. Iekārtas ir savu laiku nokalpojušas, un jau tā skopās rezerves daļas izsīkušas. Ne velti mūsu apvienības vadība un rūpnīcas vadība ir griezusies pie mums ar lūgumu saglabāt pēc iespējas ilgāk darba kārtībā esošās līnijas. Ar parastām ikmēneša plānotām profilaktisko remontu dienām vairs nepietiek. Ir bijuši vairāki gadījumi, kad viena vai otra līnija pēkšņi apstājas, bet tas savukārt nes daudzus metrus apstrādājamā auduma brāka. Remontā zaudētās iekārtas darba stundas jāatgūst svētdienā. Kaut gan virsstundas vēl neesam lūguši un valsts noteiktais plāns arī paliek iepriekšējā gada līmenī, šajā virzienā problēmu, ka redzams, būs ne mazums.

Par plaša patēriņa preču ražošanu, konkrēti — par dekorativo audumu. Diemžēl jāatzīst, ka arī mūs jau sasniedz valodas, ka de-

(Turpinājums 2. lappusē)

Gods un slava atbilstoši darbam

TĀ TURPINĀT!

Par gūtajiem panākumiem Vissavienības skates «Katram strādājošam jaunietim — vidējo izglītību!» organizēšanā vienpadsmitajā piecgadē ar Latvijas Republikāniskas arodbiedrību padomes Goda rakstu apbalvota mūsu uzņēmuma tehniskās apmācības daļas kadru sagatavošanas inženiere **Gunta Vintere.** Piebildīsim, ka viņas apzinīgais darbs un aktivitāte sabiedriskajā dzīvē guvusi atzinību arī rūpnīcā — Guntas Vinteres fotoportrets redzams uzņēmuma Goda plaksnē.

TAMĀRAS VISOCKAS foto

Partijas rūpnīcas komitejā

14. martā notika partijas rūpnīcas komitejas sēde, kuras darba kārtības centrālais jautājums bija par laikraksta «Valmieras Ķīmiķis» redakcijas ieguldījumu kolektīva mobilizēšanā uzņēmuma sociāli ekonomisko uzdevumu risināšanā. Sēdē piedalījās LKP Valmieras rajona komitejas sekretārs **MEČESLAVS GROHOVŠKIS**, propagandas un aģitācijas daļas vadītājs **KĀRLIS ZĀLĪTE**, laikraksta «Liesma» redaktors **VILIS LIEPIŅŠ.**

Ziņojumu par redakcijas darbu sniedza redaktore **VIZMA LEJSTRAUTA.** Atzinīgi laikraksta «Valmieras Ķīmiķis» darbību novērtēja biedri **M. GROHOVŠKIS, K. ZĀLĪTE, V. LIEPIŅŠ,** kā arī **I. POĻAKS, Z. ĀBELE** un citi partijas rūpnīcas komitejas locekļi. Tomēr runātāji vienlaikus norādīja ari uz nepilnībām un neizmantotajām rezervēm, kuras vēl ir redakcijas darbā.

Partijas rūpnīcas komiteja pieņēma lēmumu, kas sekmēs vēl rezultatīvāku laikraksta «Valmieras Ķīmiķis» darbību atbilstoši PSKP XXVII kongresa dokumentos izvirzītajām prasībām.

PASNIEGTI APBALVOJUMI

Aizvakar pirms operatīvās sanāksmes sākuma tās dalībnieki bija aculiecinieki priecīgam notikumam. Rajona izpildkomitejas iekšlietu daļas priekšnieka vietnieks politiskajā darbā **Jānis Prieditis** pasniedza rūpnīcas apsardzes priekšniekam **Martjanam Ugarovam** II pakāpes Tēvijas kara ordeni. Ar to viņš apbalvots par personisko ieguldījumu kaujas pret vācu fašistiskajiem iebrucējiem un sakara ar Uzvaras 40. gadskārtu.

Valmieras 1. vakara vidusskolas direktora vietnieks **Edgars Rudzītis** pasniedza republikāniskas arodbiedrību padomes Goda rakstu kadru sagatavošanas inženierei **Guntai Vinterei.**

MIERA FONDĀ

Plaša patēriņa preču ražošanas ceha atslēdznieks komunists **Pāvels Gudkovs** nolēmis viņam pienākošo atlīdzību par darba rezultātiem 1985. gadā (13. algu) ieskaitīt Miera fondā.

Jāuzsver, ka šādu patriotisku iniciatīvu Pāvels Gudkovs parādījis jau otro reizi.

MĀRA DAUGULE,
5. ceha priekšniece

Ekonomikai jābūt ekonomiskai

RACIONĀLI IZMANTOT PAMATLĪDZEKĻUS

PSKP XXVII kongresā tika uzsvērts, ka mums ir lielas rezerves ekonomiskās attīstības paātrināšanai. Viena no tām ir radīta ražošanas potenciāla labāka izmantošana, organizētības un disciplinas nostiprināšana un nesaimnieciskas ricības pārvarēšana. Tas attiecas arī uz ražošanas pamatfondiem.

— **Sevišķi uztrauc tas,** — sacīja PSKP CK ģenerālsekretārs **MIHAILS GORBAČOVS** PSKP Centrālās Komitejas politiskajā referātā kongresam, — **ka visaktīvākā fondu daļa — mašīnas, iekārtas, darbgaldi — nereti stāv dīkā vai strādā ar pusjaudu.**

Tika uzsvērts, ka jādara viss iespējamais, lai raditās jaudas darbotos projektētajā līmenī.

Pamatlīdzekļi ir rūpnīcas materiāli tehniskā bāze, uz kuras pamata tiek veidota un nodrošināta produkcijas izlaide. Tāpēc daudzējādā ziņā tā ir ļoti atkarīga no tā pareizas un intensīvas izmantošanas. Izmantojot pamatfondus tikai daļēji, nepilnīgi, tiek samazināta ražotās produkcijas pašizmaksa, jo amortizācijas atskaitījumi katru mēnesi ir jāapreķina pilnos apmēros, neraugoties uz to, vai pamatlīdzekļus izmanto nepilnīgi, vai tie stāv dīkā, vai arī darbojas ar pilnu jaudu. Šie izdevumi savukārt tiek pieskaitīti ražotās produkcijas izmaksām. Bez tam vēl par katru pamatlīdzekļu rubli gadā ir jāiemaksā valsts budžetā seši procenti kā noteiktā maksa par fondiem. Minētie maksājumi tiek izdarīti uz rūpnīcas peļņas rēķina.

Paanalizējot mūsu uzņēmuma pamatlīdzekļu izmantošanu aizvadītajā piecgadē, varam secināt, ka 1982. gadā uz rūpnieciski ražojošo pamatfondu vienu rubli esam saražojuši produkciju par 89,7 kapeikām, 1983. gadā — par 83,7 kapeikām, 1984. gadā — par 90 kapeikām, 1985. gadā — par 94,7 kapeikām. No minētā redzams, ka ne vienmēr ir pienāciga atdeve no esošo pamatlīdzekļu izmantošanas. Nav noslēpums, ka atsevišķos gadījumos ne visai pārdomāti rīkojamies, iegādājoties jauno tehniku. Ir bijis pat tā, ka tad, kad esam kādu iekārtu, mašīnu, inventāru iegādājušies, sākam gudrot, kur un kā to izmantosim un vai... tā vispār ir vajadzīga. Vai arī tiek izteikta doma: lai nu pastāv, paies gadi, aprēķinās amortizāciju un tad varēs norakstīt... Šāda nostāja ir valstiski nepareiza un katrā ziņā kaitē rūpnīcas ekonomikai. Tā visa rezultātā rodas lieki izdevumi saražotās produkcijas pašizmaksas sadārdzināšanai un, gala rezultāta, samazinās uzņēmuma peļņa.

Šajā sakarībā gribu izteikt novēlējumu, lai ikkatrs, veicot savus ikdienas darba pienākumus, vairāk domātu par to, kāds būs rezultāts tam, ko mēs darām, un vai mēs līdz galam esam apsvēruši visus par un pret.

Būtu labi, ka jau tuvākajā laikā katrs savā darba vietā pārskatītu tos pamatlīdzekļus (iekārtas, inventāru, transportlīdzekļus, ēku saimniecības inventāru un mašīnas), kas mums nav un nebūs vajadzīgi, un iesniegtu priekšlikumus par to realizāciju vai likvidāciju.

ANDREJS MIĢLENIEKS,
galvenais grāmatvedis

Būvlaukumos

IZŠĶIROŠAIS POSMS

● Top dzīvojamais nams...

Jaunais iecirknis ejlotāju sagatavošanai jānodod ekspluatācijā šī gada pēdējā ceturksnī. Taču celtnieki cenšas strādāt tā, lai šo svarīgo objektu nodotu valsts komisijas vērtēšanai pirms termiņa. Tāda parlieciba par saviem spēkiem balstās uz labiem pamatiem — celtniecibas un montažas darbu divu mēnešu plāns šajā kompleksā izpildīts sekmīgi.

Marta vidū jauna iecirkņa korpusa tika uzstādīti reaktori, dozatori, destilatori un cita mūsu valsts uzņēmumos ražota tehnoloģiska iekārta. Šis darbs ir pilnība pabeigts. Tagad specializētajai katlu montāžas parvaldei nāksies veikt iekārtas savienojumu ar tehnoloģiskajiem cauruļvadiem. Par šī darba apjomu var spriest pēc sekojošiem skaitļiem. Tikai cauruļvadi, pa kuriem ejlotājs ieplūdīs elektrokrāsnu nodaļā un pašā cehā parvietosies līdz stikla kausēšanas agregātiem, būs apmēram pieci kilometru garumā. Šis darbs jau sācies. Cauruļvadi būs no nerūsējoša tērauda.

Pēc tam nāksies iekārtot apkuri, ventilāciju, ūdensvadu un pārējās komunikācijas, izpildīt elektrotehniskos, apmetuma un apdares darbus. Noslēguma etapa būs jāmonte apsardzes un ugunsdzēsības signalizācija.

Turpinas arī elektrokrāsnu nodaļas rekonstrukcija. Uzstādītas sešas tvertnes maisītāji ejlotajiem. Turpinās darbi pamatu ierīkošanai kondicionēšanas ietaisēm un atdzesētā ūdens cauruļvadiem. Pagājušajā nedēļā uzsākta elektrības pievadkabeļu likšana. To kopējais garums cehā sasniegs apmēram divus kilometrus. Šo darbu izpilda Latvijas elektroceltniecības trests Rīgas teritorialās elektromontažas parvaldes speciālisti.

Zem ceha grīdas tiek ierīkoti kanāli, kuros ievietos cauruļvadus siltajam ūdenim un kabeļiem. Celtniekiem un apakšuzņēmēju organizācijām vajadzētu pasteigties, lai pēc iespējas mazāk traucētu ražošanas procesa normālo norisi.

Turpinās saldēšanas stacijas karkasa montāža. Uzsākti darbi aprites sistēmas ierīkošanai no stacijas līdz gradētavai. Cauruļvada diametrs te ir ievērojams — 720 milimetri. Sākas saldējamo agregātu montāža.

Tagad — par dzīvokļu celtniecību. Saimnieciskā kārtā rūpnīca ceļ 57 dzīvokļu namu 1. Maija ielā. Trijās no četrām sekcijām uzcelti trīs stāvi. Otrajā — 25 dzīvokļu namā uzcelts pirmais stāvs, viena sekcijā uzsākta otrā stāva mūrēšana.

Diemžēl dzīvokļu celtniecības tempus aizkavē sienu paneļu trūkums. Mums šajā objektā tagad ir gan celtnis, gan arī pagaidām pietiekams daudzums dzelzsbetona pārsegumu. Bet, lūk, sienu paneļu — nav. Lieta tā, ka rūpnīca izgatavotāja Daugavpilī paneļus piegādā saskaņā ar grafiku. Bet republikas Būvmateriālu rūpniecības ministrija mums pirmajam ceturksnim iedalījusi ļoti maz sienu paneļu. Patlaban veltām maksimālas pūles, lai panāktu jaunu sadali un līdz ar to paātrinātu dzīvokļu celtniecības tempus.

VASILIJS PAVLOVS,
kapitālās celtniecības daļas priekšnieks

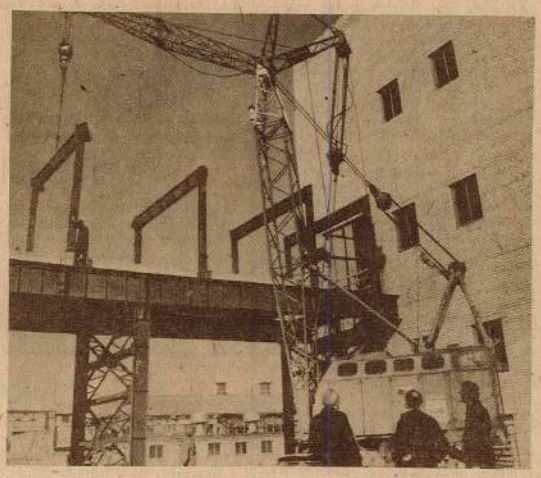

● ... un ejlotāju sagatavošanas iecirknis. ALEKSEJA KOZIŅEĻA foto

...tomēr perspektīvas — gaišas un veicamas

(Turpinājums no 1. lappuses)

koratīvais stikla šķiedras audums guļot noliktavu plauktos, tam neesot pircēju. Tādas vēstis nav iepriecinošas ne cehām, ne rūpnīcai. Ir jau pierasts, ka savu ražojumu paraugus rādām svinīgos pasākumos, izstādēs, arī kolektīva līguma konferencēs. Parādām un reizē uzdodam jautājumu: it kā viss tiek ražots tautai un tautas labā, bet ka pie auduma tikt (pie skaista, acim tīkama) — domā pats. Valmieras veikalā «Sadzīves tehnika» uz neliela, apmēram 2 m² liela galda izkļāti vairāki paraugi, taču tie nav TIE. Arī Rīgā tajos nedaudzajos veikalos mēs sev patīkamos zīmējumus neatrodam. Ja arī viņi tur ir, tad vismaz ne redzama vieta. Tātad to, kas mums patīk, redzam tikai izstādēs.

Valmieras gaļas kombināta vadība sen jau panākusi, ka kombinātā ražoto produkciju pārdod reizi nedēļā saviem strādājošiem. Vai mūsu rūpnīcas vadībai arī nebūtu pienācis laiks uzstāties un cīnīties pret iesiksnējušām birokrātisma pazīmēm? Vai nebūtu apsveicami, ja šādā konferencē delegāti varētu iegādāties sev patīkamu audumu vai cita veida mūsu pašu ražoto produkciju? Un vai nebūtu lietderīgi, ja rūpnīcā būtu mūsu ražoto plaša patēriņa preču veikals, un, teiksim, reizi nedēļā pret samaksu skaidrā naudā mēs varētu iegādāties vēlamo preci? Un vai nebūtu praktiski, ja mūsu cehā atjaunotais sortimenta kabinets reizi nedēļā tiktu atvērts apskatei jebkuram rūpnīcas strādājošajam? Mēs nešaubīgi ticam, ka šādā veidā un tikai ar mūsu pašu strādājošo palīdzību mēs tiksim pie daudz lielākas skaidrības, ko ražot, kam lielāks pieprasījums. Arī ar jaunāko produkcijas veidu — kalendāriem būtu jāpanāk, lai rūpnīca varētu noslēgt līgumus un kalendārus vispirms pārdot rajona preses apvienības kioskos un kultūrpreču veikalos. Jo popularitātes tiem netrūkst.

Vēl gribu pieminēt celtnieku bezatbildību uzņēmuma teritorijā. Pirms divdesmit gadiem, kad 2. cehs jau bija pieņemies spēka, tā ļaudis pie savas darba vietas logiem iestādīja pīlādzi un kastani. Sākuma tik čakli aprūpētie kociņi izauga par skaistiem ziedošiem kokiem. Sopavasar atnāca celtnieki un ar ekskavatora kausu kastani nolauza. Protams, viens augošs koks nevar apturēt rūpnīcas celtniecību, bet ar to pašu ekskavatoru un dažu vīru palīdzību kastanis bija ar nešanu aiznesams uz citu vietu. Un jautājums: kur ir mūsu rūpnīcas tehniskie uzraugi par celtniecību? Pēc projektiem postījumi gaida (un ir jau sākušies) arī dekorativo audumu ceha priekšpusi, kur visam jātop uzraktam. Mums atliek vienīgi lūgt tos biedrus, kuri ceha kolektīvu uzteikuši un slavējuši par iekopto apkārtni: esiet mūs saprotoši un dariet visu iespējamo ceha rūpīgi koptās apkārtnes saglabāšanai.

Un nobeigumā vēl viens vērojums, kas agrāk rūpnīca nebija tik spilgti izteikts. Nesen žurnālā «Zvaigzne» kāds kolhoza priekšsēdētājs rakstīja, ka istais un atbildīgais ģemes saimnieks ir viņš, bet viņam ir vēl 33 virspriekšsēdētāji, tikai — bez atbildības par zemi... Kaut kas līdzīgs izveidojies arī pie mums rūpnīcā. (Es šeit izsaku ceha strādnieku vērojumus.) Un tā, — ceha priekšniekam bez direktora un galvenā inženiera kā tiešajiem priekšniekiem, izrādās, ir vēl neskaitāms skaits priekšnieku, kuri riko sapulces ar piebildi, ka neviens no viņiem neatbild par to, kas tajā brīdī notiek cehā. Nav tādas dienas, kad nav sapulču, pat divas un trīs dienā. Nezinām, kāds labums no šādām «sēdēšanām», bet dažubrīd redzam, ka ceha priekšniece pat ar steigu nepaspēj nodot tikko saņemto informāciju saviem padotajiem, kam atkal jāsteidzas uz citu pasākumu. Varbūt administrācijas darbiniekiem tas liekas loģiski un citādi arī nevar būt, bet strādniekiem, no malas vērojot, tas liekas pārspīlēti. Jo visos jaunajos partijas un valdības dokumentos ir ieteikts mazāk runāšanu un papīru, vairāk atdeves tiešajā darbā.

Neraugoties uz šajā rakstā minētajām (un sakoncentrētajām) neizdarībām, nākotnes perspektīvas mums liekas gaišas un veicamas. Taču visu darbu izpilde un ieceru īstenošana iespējama tikai ar rūpnīcas dienestu saskaņotu darbību.

HUGO ALNIS,
dekorativo audumu ražošanas ceha elektrķīkis, ceha arodbiedrības komitejas priekšsēdētājs

Redakcijas piezīme:

⊙ 21. martā kapitālās celtniecības daļas priekšnieks **Vasilijs Pavlovs** paziņoja, ka ceha priekšpusē izveidotais zālājs tiks saglabāts.

⊙ Socialistiskās sacensības noliktums 1986. gadam ir pārstrādāts un pilnveidots.

Mums raksta

Lielāku atsaucību!

Uz jautājumu par skolēnu darba organizāciju mūsu rūpnīcā, ko publicējām laikraksta aizpagājušajā numurā, atbild tehniskās apmācības daļas priekšniece **Ļubova Gavrilova:**

— Lai panāktu disciplīnas uzlabošanu, ar skolēniem pastāvīgi tiek veikts izskaidrošanas darbs. Katru dienu skolēnus čaurlaides telpās sagaida tehniskās apmācības daļas darbinieks, viņš arī reģistrē apmeklētību. Kad notika grupveida teorētiskās mācības, skolēnu sagaidīja šo grupu pasniedzēji. Tagad, praktiskajās nodarbībās, uz 150 skolēniem ir ap 40 pasniedzēju. Visi, protams, uz caurlaidi atnākt nevar. 12., 13., 17. un 19. cehā sastādīti grafiki, kuram no strādniekiem noteiktajās dienās jāierodas pēc skolēniem. Pārējie cehiem nākas to atgādināt.

Lūdzam caurlaides darbiniekus būt atsaucīgākiem un uzmanīgākiem pret bērniem, jo tā taču ir mūsu jauna maiņa.

Par izdevumu atbild
H. HERCBERGS

Rūpnīcas arodkomiteja piedāvā ceļazīmes

TŪRISTU CEĻAZĪMES:

● **Tūristu bāze «Ezernieki»** (4 vietas), no 22. līdz 31. maijam, 1 gab., 69 rubļi;

● **Tūristu bāze «Ezernieki»** (divvietīga), no 20. līdz 29. jūlijam, 1 gab., 35 rubļi;

● **Tūristu bāze «Sauleskalns»** (trīsvietīga), no 8. līdz 17. septembrim, 1 gab., 55,50 rubļi;

● **Ziemeļkaukāza kūrvietas** (Naļčika — 6 dienas, Pjatigorska — 6 dienas, Teberda — 6 dienas), no 9. līdz 26. maijam, 2 gab., 42,30 rubļi;

● **«Zelta loks»** (Maskava — 4 dienas, Jaroslavļa — 4 dienas, Kostroma — 4 dienas, Ivanova — 2 dienas, Vladimira — 4 dienas, Maskava — 4 dienas), no 22. maija līdz 12. jūnijam, 2 gab. 70,80 rubļi;

● **Sevastopoles aizsardzības līnija** (Bahčisaraja — 2 dienas, Sokolinoje — 4 dienas, pārgājiens — 6 dienas, Sevastopole — 8 dienas), no 1. līdz 20. jūnijam, 2 gab., 40,50 rubļi;

● **Seligera ezers** — no 2. līdz 21. jūnijam, 2 gab., 33 rubļi;

● **Pārgājiens kalnos «Donguza-Oruna»** — no 21. jūlija līdz 9. augustam, 2 gab., 37,80 rubļi;

● **Ļeņingrada — Karēlija** (Ļeņingrada — 6 dienas, Losevo — 6 dienas, Repino —6 dienas), no 2. līdz 19. jūlijam, 2 gab., 48 rubļi;

● **Gruzija un Azerbaidžāna** (Tbilisi —3 dienas, Lagodehi — 2 dienas, Zakatali — 3 dienas, Mingečaura — 3 dienas, Baku — 3 dienas, Jalama — 5 dienas), no 9. līdz 28. augustam, 2 gab., 39,60 rubļi;

● **Tūrisma bāze «Sokoļja Gora»** (Smoļenska), no 10. līdz 24. septembrim, trīsvietīga, 1 gab., 103,50 rubļi;

● **Pa Ziemeļkaukāzu** (Mahačkala — 5 dienas, Groznija — 5 dienas, Ordžonikidze — 5 dienas, Naļčika — 5 dienas), no 11. līdz 30. septembrim, 2 gab., 43,50 rubļi;

● **No Klusās Donas līdz Melnajai jūrai** (Rostova — 7 dienas, Dagomisa — 12 dienas), no 12. septembra līdz 1. oktobrim, 2 gab., 47,70 rubļi.

Līdzjūtība

Izsakām līdzjūtību **Edgaram Dzerkalim** sakarā ar māsas nāvi.

6. ceha kolektīvs

Uzmanību!

Maina dzīvokli Pļaviņās pret dzīvokli Valmierā. Ir varianti. Zvanīt — Jaunkalsnava 682.

15. martā kopēju dzīvi uzsāka VERA ĻEONTJEVA un MIHAILS RAGOZINS. Izveidojās jauna ģimene — strādnieku ģimene. Komjauniešiem Verai un Mihailam ir viens darba kolektīvs — nepārtrauktās stikla šķiedras ražošanas ceha elektrokrāsnu nodaļa. Tāpēc ar kopējā dzīves ceļa sākumu savus biedrus apsveic 1. un 5. maiņas kolektīvi. Redakcija ari pievienojas šiem apsveikumiem un novēl jaunlaulātajiem laimi un gaišu ceļu!

ANITAS MARTINSONES foto

Laikraksts iznāk reizi nedēļā — ceturtdienās, latviešu un krievu valodā. Redakcijas adrese: pasta indekss 228600, Valmiera, J. Gagarina ielā 1. Tālrunis 32472 un 339. Iespiests: Valmieras tipografijā «Liesma», pasta indekss 228600, Valmiera, A. Upīša ielā 7. 0,5 uzsk. iespiedloksne, ofsета tehnika. Tiража 800 eks.
«Валмиерский химик» («Валмиерас химикис») — издание парткома, комитета комсомола, заводского комитета и администрации Валмиерского завода стекловолокна, выходит один раз в неделю по четвергам, на русском и латышском языках. Адрес редакции: 228600, г. Валмиера, ул. Гагарина, 1. Телефоны 32472 и 339. Отпечатано в Валмиерской типографии «Лиесма», 228600, г. Валмиера, ул. А. Упита, 7. Офсетная печать 0,5 усл. п. л. Тираж 800 экз. На латышском языке.

Pasūt. Nr. 2239